

»V sredo, 1. februarja. Slava Ljubljani slovenski. Slavna prvopevka, Slavjanka, gospodična Schmidtova v nemškem gledišču slovensko pojo. ‚Laibach‘ je zares ‚in einem anderen Welttheile‘. V slavjanskem.«

»V nedeljo, 11. februarja. V Šenklavžu sem slišal pridigati preč. gospoda Miroslava Barago, škofa mišiganskega. Slavnoznanemu spisovatelju Dušne paše, Zlatih jabelk in Nebeških rož kličem vneto: Bog plati!«

»Z velikim veseljem berem, kar pišejo gospod Miha Verne o božji previdnosti v naravi, in hvalim lepo pomladno vreme, trgam trobentice, kurice in cingeljčke in se grejem na solncu, Bogu hvaležni starček, čigar kri se je že ohladila, čigar čutnice so že omedlele in čigar žubelje življenja že vgasuje. Čast in slava Bogu!«

»V nedeljo, 19. februarja. O uboge spomladančice! Vzel vas je sneg. Jaz pa bolan ležim in sem žalosten, ker berem, kako je na svetu. Duh Byzantizma je oživel v stari Evropi. Politika je zvižaja postala in srčen biti se pravi dandanašnji le pravico voditi za nos. O moj Bog, in v Kalafatu so res še vedno Turki doma...«

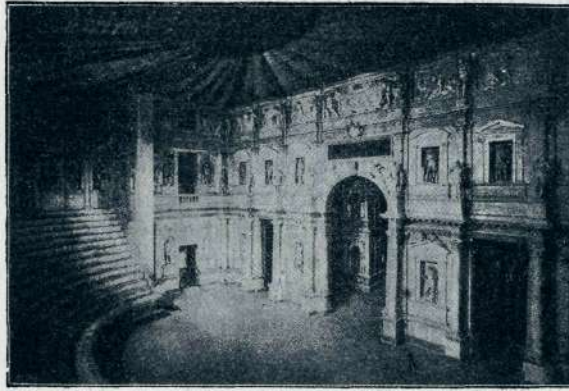
»V sredo, 8. marca. Slovenski slovník bodo vredili gospod Matej Cigale. Slava jim!«

»V sredo, 22. marca. Angleži štajerske gozdove za svoje brodovstvo kupujejo. Mislijo z ladjami udariti na Sevastopolje. Štajerci neki radi prodajajo. Kako pa je pel Slavjan Stanko Vraz? ‚O joje, joje in prejoj, oj ni, Slovenska, čas še Tvoj!‘«

»V sredo, 5. aprila. Rusovske vojske so vzele Hirsovo, Isakčo in Badagh. Slava, slava, slava!«

»V soboto, 29. aprila. Turki sami so prepričani, da jim zadnja bije. Po štiristo letih se spolnujejo prerokbe. Krščanske vojske so v Carigradu. Da bi bil Mohamed le zares boljši prerok kakor vremenski jolsvajski. Menčikov je iztrgal le par listov iz korana, lord Cambridge in princ Napoleon sta vrgla vso knjigo v Bosfor.«

»V sredo, 3. maja. Košutove banknote in Mazzinijeve obligacije so hudó prepovedali. Hvala Bogu, da jih nič

PALLADIO, THEATRO OLIMPICO.

nimam. Nisem kriv hudodelstva velije izdaje ali Hochverrath. Črnogorcem pa kličem: živeli. Za Jurjevo pojdejo (!) nad Turke.«

»V soboto, 6. maja. Zakaj se neki cepijo Srbi v rusoljubce in turkoljubce? Ojoje, joje in prejoj, oj ni, Slavjanska, čas še Tvoj!«

»V sredo, 7. junija. Josipini Turnogradski na prerani grob.

Cvetica mlada stala na livadi,
Nar lepša, kar pomlad jih je rodila.
Pa glej! ko še stoji v nar lepši nadi,
Le pade nanjo slana oj nemila.
Kakor za rožco, za Teboj, Pepina,
Žalujem jaz in moja domovina...«

»V soboto, 24. junija. Slava Koseskemu! Bog jim vrni zdravje!

Abbano! Z novega letos zročim ti ljubljenca!
Ah! dovrši mu kmali polno ozdravljenje,
Da slavil Betzajdo bo novo sam te
Orfej slovenski!«

»V sredo, 5. julija. Slava, slava, slava! Nov slovenski pesnik. Prešern oživljeni! Levstik mu je ime. ‚Hrepenenje mladega pesnika.‘ Berem in jočem.«

»V soboto, 8. julija. ‚Gospodje, Gospoje! Sem priden stergar, Ovarjem vas ognja za majhen denar...‘ Čedna pesem. Kdo je ta Francé Blažič? Zavidam mu.«

»V sredo, 23. avgusta. Urno, kaj novega! a) Lepo so popisali gospod doktor Mitteis ljubljansko obnebje. Dognali so, da imamo osem stopinj srednje gorkote po Romirjevem gorkomeru. Za vse žlahtno sadje in žito je gorkote dovolj in tudi trta bi utegnila dobro zoriti grozdje, ako